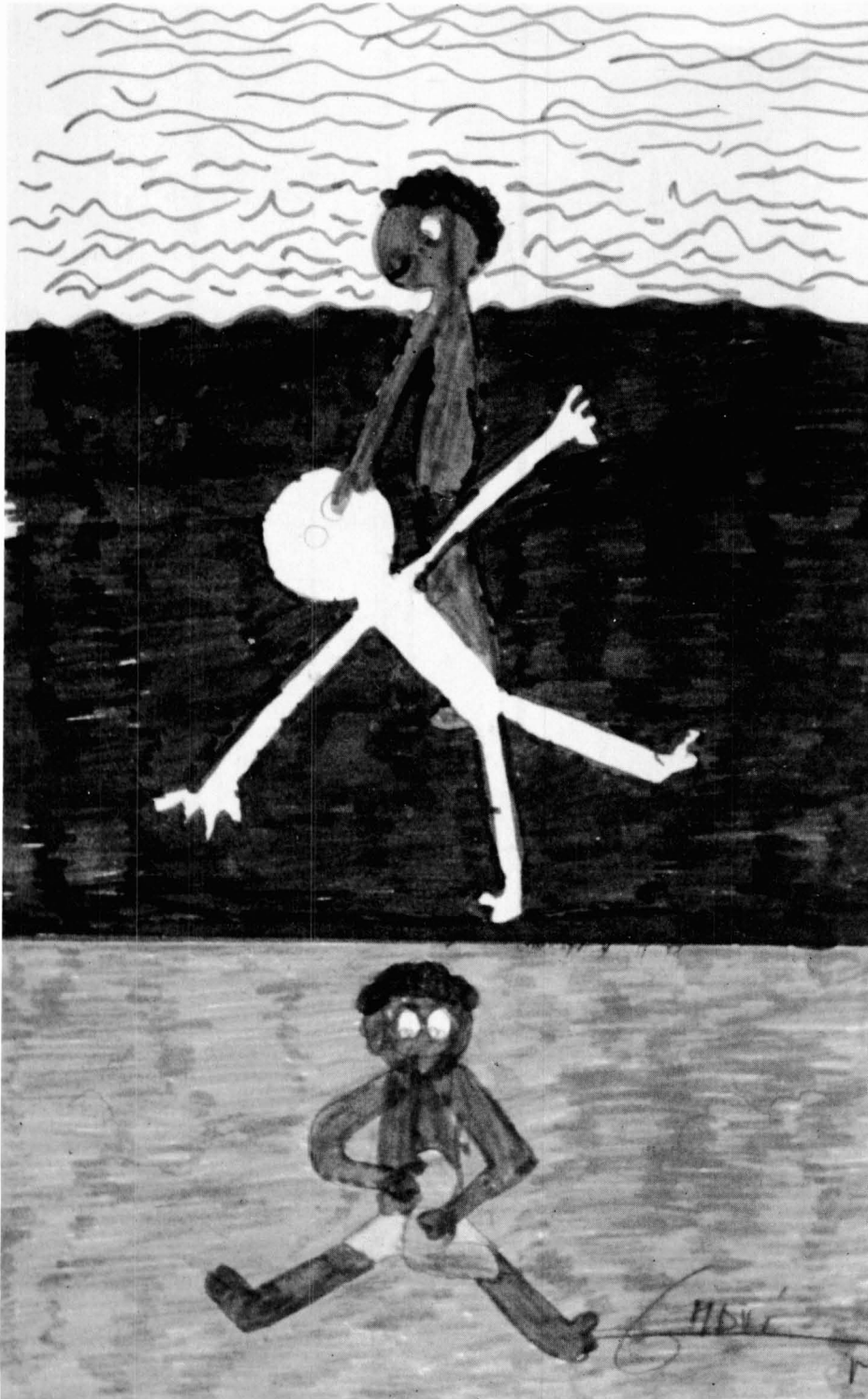

ACTIVITATS A L'ESCOLA

Comentari per MARISA MORTES

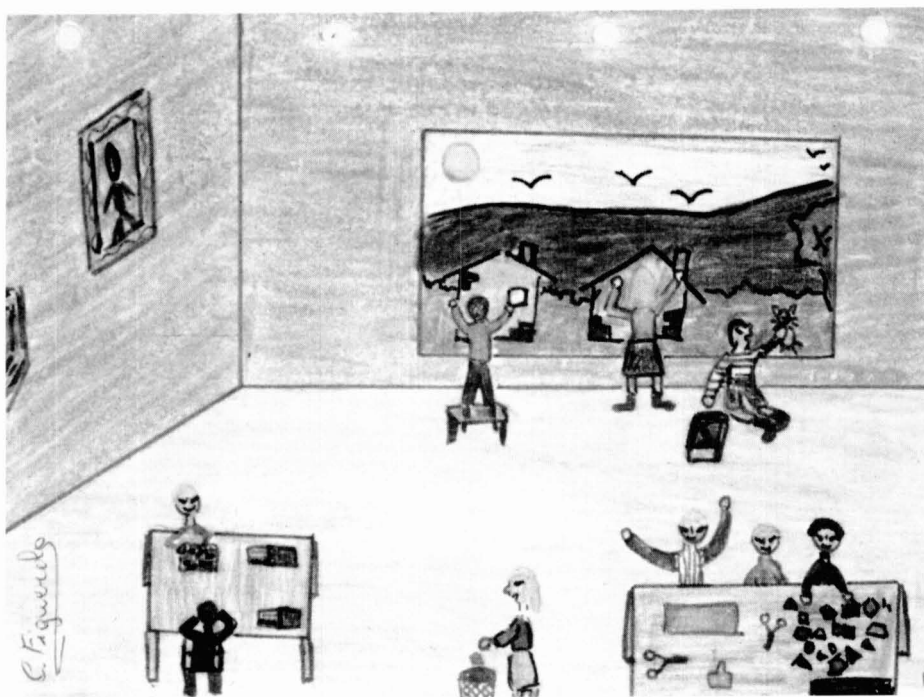
Organitzat pel Departament de Plàstica i dirigit per la professora Matilde Molla, se projectaren diapositives per les alumnes del Col·legi de Pràctiques Femení, dels nivells 4^{rt} a 8^è de E. G. B.

Abans d'iniciar la projecció, la citada professora, va explicar els objectius i característiques de la sessió, dedicades a l'art infantil i dividida en tres blocs referents als nins d'Àfrica, Japó i Hispano-Amèrica, amb les seves distintes motivacions i finalitats. Els nins africans i japonesos fan la seva feina com a preparació i aprenentatge de les seves futures tasques, mentre que els nostres ho realitzen com una àrea més, de la seva formació.

Va fer notar, la Sra. Molla, la creativitat que reflexen totes les obres infantils; malgrat la pobresa del material emprat, se donen uns òptims resultats. Això demostra que la cosa més important no és el material, sinó la imaginació i el desig de treballar i no sentir-se limitat per tot quan puguin dir, els altres, de les nostres obres. Recalcà que mai se deu reprimir al nin dificultant-li demostrar la seva imaginació en qualsevol faceta plàstica, deixant-li desenvolupar així una forma d'expressió i comunicació latent en tots ells, ja que molts poden arribar a ser grans artistes, sino troben impediments en el seu entorn.

Les diapositives interessaren a les alumnes les quals feren diferents preguntes relatives, sobre tot, a l'edat dels artistes. Admiraren l'art dels nins negres i japonesos, la seva paciència, constància i imaginació, i s'identificaren amb l'expressió dels hispano-americans per esser més semblants a les seves relacions.

Participaren com a convidats dos coneguts pintors: Mariano Villalta com a representant de l'art abstracte i Jorge Pombó del figuratiu. Se passaren unes **47**

- Palma 6-2-80. - Dibujo * - C. Guillermo

diapositives d'algunes de les seves obres, amb la finalitat de que les alumnes poguessen conèixer el seu estil.

Després de la presentació que de cada un d'ells va fer Matilde Mollà, varen començar a fer-les preguntes, de tot d'una tímidament, i llavors com un terbolí; preguntes francament interessants i demostratives de l'impacte que lis havia produït la projecció i presència dels pintors. Ells contestaren oportunament, amb simpatia i bon humor. Seguidament en senyalam unes quantes com a mostra:

Es molt difícil pintar un quadro?

Si surt malament, s'acaba o se'n comença un altre?

Tenen res a veure els colors amb l'humor del pintor?

Tant sols pinta persones? (A Pombó).

A quants d'anys va començar la seva carrera artística?

Què se sent quant se pinta un quadro?

Sempre he pintat quadros abstractes?

(A Villalta).

Quan un quadro surt malament se desilusiona, com feim noltros?

Quin temps està per pintar un quadro?

Per on comença?

Quan un està trist, se pinten coses tristes?

Quan un pintor se sent sol i comença a pintar s'escapa de la soledat?

Per ser un bon pintor, s'ha d'esser un bon observador de les escenes quotidianes?

Quan era nin, ja volia esser pintor?

Quan pinta un quadro abstracta, les altres persones entenen allò que vostè pinta? (A Villalta).

Quines tècniques usa?

Si comença un quadro i l'endemà està de mal humor, que fa?

Quantes teles ha pintat?

Perquè els altres compren un quadro si no tenen els mateixos sentiments que vostè?

Accepten consells d'altres, essent vostès bons pintors?

Si està molt de temps per acabar un treball, se cansen d'ell?

Una mateixa tela pot tenir variis significats?

*

Resumint, creim que aquesta sessió va esser ben interessant, i tan profitosa que voldríem se'n fessen d'altres del mateix estil.